

Rehabilitering i Colombia

Drømmen om å gi det videre

– Jeg ble brukt til å frakte stoff og våpen fordi politiet i Colombia ikke har lov til å ransake barn.

Bare fem år gammel og allerede en dyktig narko-kurér og våpensugler. Ingen ansvarlige voksne som sørger for at du drar på skolen eller får i deg middag. Ingen som melder deg på fotballtrening, lærer deg at du er verdifull og gir deg en klem når du trenger det. Med dette som utgangspunkt kunne utfallet like gjerne blitt tragisk, men det var én som så, som ikke lukket øynene. En farmors blikk og handling var det som skulle gi denne gutten en fremtid. I dag drømmer 21 år gamle José Nicolas Vega fra Bogotá i Colombia, om å bli psykolog for å hjelpe andre med lik bakgrunn som ham selv. Dette er hans historie.

Hvem velger du?

– Da jeg var fem år gammel ble foreldrene mine separert. Vi var fem søsken som plutselig ble kasteballer i en familiedynamikk hvor alt var usikkert, forteller Nicolas. Til slutt ble det bestemt at to skulle bo hos far, mens Nicolas og to storesøstre skulle bo hos mor.

– Mamma hadde sagt at hun bodde sammen med en venn, men da vi flyttet inn ble det tydelig at det var en ny kjæreste. En voldelig kjæreste, beskriver Nicolas overgitt. Han kan huske hvordan storesøstrene hoppet inn i kranglene for å forsvare moren. Det var ikke populært hos kjæresten, som stadig truet med å reise. Til slutt ble konflikten så sterk at søstrene valgte å rømme hjemmefra og inn i nabolagets narkobule. Med to problemer ute av huset ble fokuset flyttet til Nicolas. I den trøblete relasjonen mellom moren og stefaren ble han stadig en kilde til konflikt. Til slutt fikk moren et ultimatum: meg eller gutten, hvem velger du?

Narko- og våpensugler

Unggutten som egentlig skulle begynt på skolen og lære alfabetet og matte, fikk helt andre regnestykker å bryne seg på. Nicolas flyttet inn i narkobula med søstrene sine, som hadde fått seg paramilitære gutter som kjærester og solgte narkotika. Han lærte å frakte og deale med stoff og våpen, i bytte mot litt mat eller penger. Nicolas var en god kurér og begynte raskt å klatre i gradene i et gateliv og en kriminell industri der barn ikke hører hjemme. Heldigvis grep farmor inn før det gikk for langt.

Da vi endelig kom frem til den frodige, flotte gården, så jeg lykkelige barn som lekte overalt

Veien til Jakobs hus

– Farmor ble oppmerksom på min situasjon og hentet meg, forklarer Nicolas. Hans nye hjem ble hos farmor, hvor han lærte å lese og skrive og fullførte førsteklasse. Da skoleåret nærmet seg slutten, begynte farmor å snakke om Jakobs hus og lurte på om Nicolas kunne tenke seg å besøke gården utenfor Bogotá og kanskje bo der?

– Til å begynne med var jeg ikke så veldig gira, men etter å ha tenkt meg om bestemte jeg meg for å prøve. Det er den nest viktigste avgjørelsen jeg har tatt i mitt liv! forteller Nicolas ivrig.

– Da vi endelig kom frem til den frodige, flotte gården, så jeg lykkelige barn som lekte overalt. Jeg ble glad i stedet med en gang og lovt farmor at jeg aldri skulle rømme.

Ny familie

Ett år ble til to, og to til tre og plutselig hadde Nicolas fullført hele grunnskolen mens han bodde på Jakobs hus.

– Gjengen der ble min nye familie. På Jakobs hus lærte jeg viktige ting som jeg egentlig skulle lært av foreldrene mine.

Jeg lærte å lykkes og jeg lærte å takle motgang. Jeg lærte å le og at det er rom for å gråte. Jeg forstod at jeg aldri er alene, og erfarte at Gud alltid satte rett person ved min side når jeg trengte det som mest. Jeg forstod at Gud alltid har omsorg for meg. Jeg er så takknemlig for alt farmor gjorde, for at jeg fikk komme til Jakobs hus og få en ny familie der. Tusen takk til alle dere som støtter oss og gjør dette arbeidet mulig, sier Nicolas takknemlig.

Vil gi det videre

I dag er Nicolas 21 år. Han er tilbake på Jakobs hus, men denne gangen som ansatt! Etter oppholdet på gården gikk han disippeltreningskole med Ungdom i Oppdrag og fikk et sterkere, personlig forhold til Gud. Nå er han en aktiv del av hverdagen til guttene på Jakobs hus.

– Det er et privilegium å kunne gi videre det jeg en dag fikk. Jeg drømmer om å studere psykologi og bruke det jeg lærer til det beste for dem som trenger det mest i samfunnet vårt, avslutter Nicolas.

José Nicolas Vega (midt i sirkelen i bildet til venstre, og med rød t-skjorte midt i bildet til høyre) vokste selv opp på Jakobs hus. Nå er han en engasjert og trygg medarbeider på gården. Drømmen er å bli psykolog, slik at han kan hjelpe andre med lik bakgrunn.

Tekst: Naomi Curwen Foto: Jakobs hus